

BAZYLISZEK

Draco basiliskos

Niektórzy smokolodzy uważają, że ten gatunek nie należy do smoczego rodzaju, inni klasyfikują go jako pseudosmoka. Są też tacy, którzy mówią, że jest on stworzeniem mitycznym, które istniało wyłącznie w starych europejskich podaniach i legendach.

Ciało: potrafi zmieniać kształt swojego ciała, ale najbardziej przypomina postać młodego smoka europejskiego; w warszawskiej legendzie o Bazylišku ma głowę koguta, ogon węża i skrzydła nietoperza oraz charakterystyczne oczy, którymi zamienia ofiarę w kamień

Umaszczenie: dostosowuje kolor ciała do otoczenia

Liczba kończyn: 4 nogi, przednie krótsze niż tylne; 2 skórzaste, nietoperzowate skrzydła

Głowa: mała, kolczyste wyrostki

Pokarm: jedzą prawie wszystko

Odgłosy: nieznane

Sposób ataku: jest wyposażony w najbardziej trujący jad, jaki znamy w świecie zwierząt i nie znaleziono na niego antidotum

Siedlisko: zagajniki i lasy

Kryjówka: był widywany w zagajnikach południowej Anglii, w podziemiach starych kamienic w Warszawie oraz w lesistych okolicach Wilna na Litwie

Jajo: nikt jeszcze go nie opisał; prawdopodobnie w celu kamuflażu, samice nadają mu wygląd zwykłych kamieni - otoczaków

Oprac. na podstawie
Steer D.: Dra Ernesta Drake'a smokologia: wielka księga smoków. Bielsko-Biała,
Wydawnictwo Debit, 2005